"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସୁରୀ ସ୍□ଭାବ ଅଟେ, ତେଣୁ ତାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦୈବୀ ସ୍□ଭାବ ଧାରଣ କର ତେବେ ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜର ପାପ କର୍ମର ଦଣ୍ଡ କିପରି ଭୋଗ କରିଥାଏ, ସେଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଉପାୟ କ'ଣ?

ଉତ୍ତର**:-** ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜର ପାପ କର୍ମର ଦଣ୍ଡ ପ୍ରଥମେ ଗର୍ଭ ଜେଲ୍ ଭିତରେ ଭୋଗ କରିଥାଏ । ଦ୍□ିତୀୟରେ ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଃଖ ଦୁନିଆରେ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରିଥାଏ । ଏବେ ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏହି ସବୁ ଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପବିତ୍ର କର ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକୁଳାଉଛନ୍ତି କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ, ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସାରା ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ବିକାରୀ ହେବା କାରଣରୁ ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଗର୍ଭଜେଲ୍ ଭିତରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଉଭୟ ଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାବଣର ଜେଲ୍‌କୁ କିମ୍ବା ଗର୍ଭ ଜେଲ୍‌କୁ ଯିବ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ବାବା ଧୀରେ ଧୀରେ ଆମକୁ ଆମର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ରାବଣର ଜେଲରୁ ଏବଂ ଗର୍ଭଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ । ପୁଣି ରାମ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ନିର୍ବିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସେଠାରେ କୌଣସି ଭୂତ(ବିକାର)ର ପ୍ରବେଶତା ହୁଏ ନାହିଁ । ଦେହର ଅହଂକାର ଆସିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଅନ୍ୟ ଭୂତ ମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା ହୁଏ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଯେତେବେଳେ ଏଭଳି (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ) ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ନିଜକୁ ଦେବତା ବୋଲି କହିପାରିବ । ଏବେ ତ ତୁମେମାନେ ନିଜକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଲି କହୁଛ । ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାବା ଆସି ଏବେ ଆମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଗିଡିଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଧାରୁଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପରୁ ଚରିତ୍ର ଧୀରେ ଧୀରେ ବିଗିଡିଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଧାରୁଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପରୁ ଚରିତ୍ର ଧୀରେ ଧୀରେ ବିଗିଡି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଗିଡି ଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ତମଃପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଦୈବୀ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଆସୁରୀ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରାତି-ଦିନର ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜର ଚରିତ୍ରକୁ ଦୈବୀ କରିବା ଦରକାର, ତେବେ ଯାଇ ଆସୁରୀ ଚରିତ୍ର ସମାପ୍ତ ହେବ । ଆସୁରୀ ଚରିତ୍ର ଭିତରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର କେବେ ବି ବିଗିଡି ନ ଥାଏ । ତେବେ ସବୁକିଛି ଚରିତ୍ର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର କିପରି ବିଗିଡିଯାଉଛି? ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ ଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ବିକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରରେ ବାମମାର୍ଗରେ ଯିବାର ଚିତ୍ର ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଏହି ମନ୍ଦିର ତ ବହୁତ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା, ବେଶଭୂଷା ଦେବତାମାନଙ୍କର ରହିଛି । ଦେବତାମାନେ ବାମମାର୍ଗରେ କିପରି ଯାଉଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । କାମ ବିକାରର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବିକାରୀ କର୍ମ କରିଥା'ନ୍ତି । ତା'ପରେ ଆତ୍ମାର ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳା ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଏ । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସ୍□ର୍ଣ୍ଣିମ ଯୁଗରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋରା ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତ୍ରେତାଯୁଗକୁ ତ ସ୍□ର୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ତାହା ହେଉଛି ସେମି ସ୍□ର୍ଗ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ରାବଣ ଆସିବାରୁ ହିଁ ତୁମ ଉପରେ କଳଙ୍କି ଲାଗିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ ତୁମେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହେଉଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ବିକାରୀ କୁହାଯିବ । ତୁମେ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ନିର୍ବିକାରୀ ଥିଲ ପୁଣି ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ସୁଧୁରିଯାଅ, ଏହି ରାବଣର ଜେଲ୍ ବହୁତ ବିଶାଳ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିକାରୀ କୁହାଯିବ କାହିଁକି ନା ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ନା । ସେମାନେ ରାମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ କିଛି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ରାମ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । କେହି ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । କେହି ପ୍ରଥମ, କେହି ଦ୍□ିତୀୟ, କେହି ତୃତୀୟ ନମ୍ବରରେ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରାଉଛନ୍ତି । ଦେହ-ଅଭିମାନ ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି । ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିବ ସେତେ ସେତେ ଦେହ-ଅଭିମାନ କମି କମି ଯିବ । ସେବା କରିବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ଦେହ-ଅଭିମାନ କମିଯିବ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀମାନେ ବଡ ବଡ ସେବା କରିବେ । ବାବା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ, ତେଣୁ କେତେ ଭଲ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିକାରୀ ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରାଇ ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ପୁଣି ଉଭୟ ଜେଲ୍ ରହିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ଉଭୟ ଜେଲ୍ ଅଛି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନା କଚେରୀ ବସିବ ନା ପାପ ଆତ୍ମା ରହିବେ, ନା ରାବଣର ଜେଲ୍ ରହିବ । ରାବଣର ବେହଦର ଜେଲ୍ ରହିଛି । ସମସ୍ତେ ୫ ବିକାର ରୂପୀ ରସିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅପରମଅପାର ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଦିନକୁ ଦିନ ଦୁଃଖ ଆହୁରି ବଢି ବଢି ଚାଲିଛି ।

ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ସ୍□ର୍ଣ୍ଣିମଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗକୁ ରୌପ୍ୟଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗୀ ସୁଖ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଆତ୍ମାର ଦୁଇ କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ଆତ୍ମାର କଳା କମିଯିବା ଦ୍□ାରା ଶରୀର ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ହୋଇଯାଉଛି, ତେବେ ଏହା ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଉଛୁ । ଏବେ ବାବା ରାବଣ ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପର ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛଡାଇବାରେ କିଛି ତ ସମୟ ଲାଗିବ, ସେଥିପାଇଁ ବହୁତ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ଜଲଦି ଶରୀର ଛାଡି ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁଣି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜନ୍ମରେ ଆସି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ବିଳମ୍ବ ହେବ ତେବେ ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କେହି ଯଦି ଶରୀର ଛାଡିଲା ପରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ବଡ ହେବା ଦରକାର । ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିବା ଦରକାର ତେବେ ଯାଇ କିଛି କରିପାରିବେ । ଯିଏ ବିଳମ୍ବରେ ଯିବେ ସିଏ ତ କିଛି ବି ଶିଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ପୂର୍ବଜନ୍ମରେ ଯେତିକି ଶିଖିଥିଲେ ଏହି ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଶିଖିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଦରକାର, ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଏହି ମାର୍ଗକୁ ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁତ ଆସିବେ ପୁଣି ଏହି ବୃକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ବମ୍ବେ ସହରରେ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି - ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଇଏ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ତେଣୁ, ତାଙ୍କଠାରୁ ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦରକାର । ଏହା କେତେ ସହଜ । ମନ ଭିତରେ ଖୁସିରେ ନାଚିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଇଏ ଆମକୁ ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଆମେ ପ୍ରଥମେ ସଦ୍ଗତିରେ ଥିଲୁ ପୁଣି ଦୁର୍ଗତିରେ ଆସିଲୁ ଏବେ ପୁଣି ଦୁର୍ଗତିରୁ ସଦ୍ଗତିକୁ ଯାଉଛୁ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି - କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଯାଇ ତୁମର ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ - ଦ୍□ାପର ଯୁଗରୁ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି, ତେଣୁ ବିକାର ରୂପୀ ରାବଣ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେଉଁଠାରେ ବିକାର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ସେଠାରେ ବାବା କିପରି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇପାରିବେ । ଏଠାରେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏଭଳି କିଛି କହି ହିଁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଓଲଟା ବୁଝୁଛନ୍ତି । ଓଲଟା ବୁଝୁ ବୁଝୁ ବିକାରରେ ଯାଇ ତଳକୁ ଖସି ଖସି ତାଙ୍କୁ (ବାବାଙ୍କୁ) ଗାଳି ଦେଇ ଦେଇ ଭାରତର ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା, ସମସ୍ତେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲେ । ଭାରତବାସୀମାନେ ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବୁଦ୍ଧି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ନା ଏତେ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ନା ଏତେ ନୀଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଠିକ୍ କହୁଛନ୍ତି, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାବଣର ଜେଲ୍‌ରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲି, ଏବେ ପୁଣି ଆସିଛି । ଅଧାକଳ୍ପ ରାମ ରାଜ୍ୟ, ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପ ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ବହୁତ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଏସବୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ।

ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଏଭଳି-ଏଭଳି ବୁଝାଅ । ଏତେ ଅପରମଅପାର ଦୁଃଖ କାହିଁକି ହୋଇଛି? ପ୍ରଥମେ ତ ଅପରମଅପାର ସୁଖ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏମାନେ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ ଥିଲେ । ଏବେ ବାବା ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ଜ୍ଞାନ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପାଠପଢା, ଏହା ଦ୍□ାରା ଦୈବୀ ଚରିତ୍ର ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଗିଡିଯାଇଛି । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଏକମାତ୍ର ରାମ ହିଁ ସୁଧାରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କେତେ ଧର୍ମ ରହିଛି, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର କେତେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଯଦି ଏଭଳି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିବ ତେବେ ଖାଦ୍ୟ କେଉଁ ଠାରୁ ଆସିବ! ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ଏଭଳି କିଛି ହୁଏ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି କଳିଯୁଗ ଦୁଃଖଧାମ, ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ସୁଖଧାମ, ସେଠାରେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ । ଏ କଥା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘଡି ଘଡି ବୁଝାଇବା ଦରକାର ତେବେ କିଛି ବୁଝିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ କଟିଯିବ । ତେବେ ଏକଥା ବାବା କିପରି କହିବେ! ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ଧାରଣ କରି କହିବେ ନା । ପତିତ-ପାବନ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍ଗତିଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସିଏ କାହା ଶରୀରରେ ଆସିଥିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ଯିଏକି ନିଜ ଜନ୍ମକୁ ହିଁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏହା ହେଉଛି ୮୪ ଜନ୍ମର ଖେଳ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିବେ ପୁଣି ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସିବେ । ସେମାନଙ୍କର ହିଁ ବହୁତ ଜନ୍ମ ହେବ ଏବଂ ଯେଉଁ ମାନେ ପଛରେ ଆସିଥିବେ ସେମାନଙ୍କର କମ୍ ଜନ୍ମ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ଦେବତାମାନେ ଆସିଲେ । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭାଷଣ କରିବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି - ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଭାବେ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ଯଦି ଭଲ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ, ଦେହ-ଅଭିମାନ ନଥିବ ତେବେ ଭାଷଣ ଭଲ ଭାବରେ କରିପାରିବ । ଶିବବାବା ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ସିଏ ସର୍ବଦା କହିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ତୁମ ଭିତରେ କୌଣସି ବିକାର ନ ରହୁ । ଭିତରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ନ ରହୁ । ତୁମେ କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । କାହାର ନିନ୍ଦା କର ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଶୁଣା କଥା ଉପରେ ବିଶ୍□ାସ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି କେହି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାର - ଅମୁକ ଏଭଳି କହୁଛନ୍ତି, ଏହା କ'ଣ ସତ? ବାବା ତୁରନ୍ତ କହିଦେବେ । ନଚେତ୍ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ମିଛ କଥା କହିବାରେ ପ୍ରବୀଣ ଅଟନ୍ତି - କହିବେ, ଅମୁକ ତୁମ ବିଷୟରେ ଏଭଳି ଏଭଳି କହୁଥିଲା, ଏହିଭଳି କଥା ସବୁ

କହି ତାଙ୍କୁ ନିରାଶ କରିଦେବେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି, ଏଭଳି ବହୁତ ହେଉଛି । ଓଲଟା କଥା ଶୁଣାଇ ମନକୁ ଖରାପ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କେବେହେଲେ ମିଛ କଥା ଶୁଣି ଭିତରେ ଜଳିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ତାଙ୍କୁ କୁହ ଅମୁକ ମୋ ବିଷୟରେ ଏପରି କହିଲେ? ନିଜର ମନ ନିର୍ମଳ ଥିବା ଦରକାର । ଅନେକ ପିଲା ଶୁଣା କଥା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଶତ୍ରୁତା ରଖୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦରକାର ନା । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକଙ୍କର ବିଶ୍□ାସ ହେଉନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ନେବା ଦରକାର । ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ହିଁ ନାହିଁ ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ପଚାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ତା'ର କୌଣସି ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବା ଯାହା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତାକୁ ଧାରଣ କରିବା ଦରକାର ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହାର ମତ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ମତ କେବଳ ଭଗବାନଙ୍କର । ଯାହା ଦ୍□ାରା ପଦ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ମିଳୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ନିଜର କଲ୍ୟାଣ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କର, ମହାରଥି ହୁଅ । ଯଦି ପଢିବ ନାହିଁ ତେବେ ବି ପଦ ପାଇବ । ଏହା ହେଉଛି କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତରର କଥା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦାସ-ଦାସୀ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନୁସାରେ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା ତ ଆସିଛନ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ପଢିବ ନାହିଁ ତେବେ କେଉଁ ପଦ ପାଇବ । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ-ନୀଚ୍ଚ ପଦ ଥାଏ ନା । ଏହାକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ, ଆମେ କେଉଁ ଆଡେ ଯାଉଛୁ । ଉପରକୁ ଯାଉଛୁ ନା ତଳକୁ ଖସୁଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - କିପରି ତୁମେ ସ୍□ର୍ଣ୍ଣିମ ଯୁଗ, ରୌପ୍ୟ ଯୁଗରେ ଥିଲ ଆଉ ଏବେ କିପରି ଲୌହ ଯୁଗରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତ ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟକୁ ହିଁ ଖାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଯଦି ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିଯିବେ ତେବେ ବୁଝିଯିବେ ଯେ, ଜ୍ଞାନ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । କେତେକ ପିଲା ତ ଗୋଟିଏ କାନରେ ଶୁଣି ଅନ୍ୟ କାନରେ ବାହାର କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଭଲ ଭଲ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଭଲ ଭଲ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଥାଏ । ଲାଭ, କ୍ଷତି ତଥା ନିଜର ସମ୍ମାନର ମଧ୍ୟ ଖାତିରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ହିଁ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ । ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ରତାର । ଏହା ଉପରେ ହିଁ କେତେ ଝଗଡା ହେଉଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି କାମ ବିକାର ହେଉଛି ତୁମର ବଡଶତ୍ରୁ । ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କର ତେବେ ଯାଇ ଜଗତଜୀତ୍ ହୋଇପାରିବ । ଦେବତାମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଆଗକୁ ଗଲେ ସବୁ କିଛି ବୁଝିଯିବେ ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) କେବେ ବି ଶୁଣା କଥାରେ ବିଶ୍□ାସ କରି ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଖରାପ କରିବାର ନାହିଁ । ନିଜର ଅନ୍ତରକୁ ସ୍□ଚ୍ଛ ରଖିବାକୁ ହେବ । ମିଥ୍ୟା କଥାକୁ ଶୁଣି ଭିତରେ ଭିତରେ ଜଳିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଈଶ୍□ରୀୟ ମତ ନେବାର ଅଛି ।

(୨) ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୂରା-ପୂରା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, କାହାର ନିନ୍ଦା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଲାଭ, କ୍ଷତି ଓ ଇଜ୍ଜତକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଯାହା ସବୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକୁ ଗୋଟିଏ କାନରେ ଶୁଣି ଅନ୍ୟ ପଟେ ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

ବରଦାନ**:-** ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀର ଆସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରୁଥିବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ସ୍ଥିତିର ଆସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇ ସବୁ ସମୟରେ, ସବୁ କର୍ମ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ଯେ କଥା ବା ସମସ୍ୟା ଗୁଡିକ ତ ଅନେକ ଆସିବ ବା ଘଟିବ, ଚାହେଁ ନିଜ ଦ୍□ାରା ହେଉ ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହେଉ, ମାୟା ଦ୍□ାରା ହେଉ ବା ପ୍ରକୃତି ଦ୍□ାରା ହେଉ, ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡିକ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଆସିବ କିନ୍ତୁ ଯଦି ସ୍□ସ୍ଥିତି ମଜବୁତ ଥିବ ତେବେ ପରସ୍ଥିତି ତା' ନିକଟରେ କିଛି ବି ଅନୁଭବ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତା'ର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ତିନିକାଳକୁ ଜାଣି, ଭାବି-ଚିନ୍ତି କର୍ମ କର, ତାହା ହେଲେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ପରସ୍ଥିତିଗୁଡିକୁ ସହଜରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ବା ଜ୍ଞାନରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା ହିଁ ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରାରବ୍ଧ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***